2. JUDIIMO - MORNING STAR.

Published on the 2d and 4th Thursday of every Month at two shillings a year, payable in advance.

புத்தகம். சத்சீரை யசு.] தஅாசக நு. ஆடிமு. உசு தேதி வியாழக்கிழமை Thursday, July 26, 1349. [Vol. 1X. No. 14.

TERMS OF THE PAPER

For each copy -two shillings a year-PAYABLE IN AD-

For each copy—the saturing a gent-text A finds the ASV VANUE.

The Submerthers who receive the Paper by mail, each copy, inclusive of postage—four shillings a gent.

The difficulty of remitting small sums from distant places may be obviated by five subscribers' uniting their subscriptions and remitting them together in a single pound note.

The names of Subscribers will be published; and all receipts of money will be regularly acknowledged on the last page of the Paper.

Subscribers on the Contineat may receive the paper at four reliting—a gency their papers having to be sent by mail, and a postage of one peany, being prepaid on each. This is exclusive of Continental postage.

Agents are requested to receive no subscriptions except mentionally with the above terms.

Advertisements will be inserted as heretofore at the rate of one peany and a half cach line, reckning the type at Brevier size of seven and a half lines to an meh.

All Notices of Leaths and Marranges will be chargeable at Advertisements.

Communications should be post paid to receive attention.

JAFFNA—The Missionance.

JAFFNA-THE MISSIONARIES. POINT PEDRO-Rev. E. J. Robinson. CATTAVELY-Mr. J. WHITE. TRINCOMALIE-Rev. J. WALTON. COLOMBO -MESSES P. B. FERNANDO and Son. KANDY-MR. L. LAWTON. TRANQUEBAR-Mr. JEDDIDIAN ADAMS. BATTICALOE-Rev. J. Gillings. MADURA-Rev. C. F. MOZZY. DINDIGUL-Rev. J. RENDALL. MADRAS-P. R. HUNT, Esq. ISLE OF FRANCE-Mr. Gronge Cor.

காற்சமையகோளரி. எம் உரண்டம்.— மம் பிரிவு.

காலமுந்தா ஏறுகடமீந்த லாக்கனுமுக்கிறு மீந்த காண்டு முனுகிப்போய் மிருகருண்டுமீக்க மண்டே க்தப் பாட்டி காதய்ய விஸ்வதா அவிராம வினூரவே மா. என்பூடு, திரிமார்த்திகள் முன்று பேரும் இ ந்த லோக அள்பைபை நீந்திக் கரையேறமாட்டாம ல் நாகத்தில் முழுகிப்போனுர்களென்று சொல்லு சிமுர் பேடிக்கொத்த வீணுகு மனிதர் உலகத் தைச் சிஷடிக்கப் பாத்திசவரன்களாயிருக்கக் கடு இதுவுமல்லாமல் நீதிவெண்பாவிலே சொ

ல்லியிருக்கிறதேதேன்றுல், வெண்பா.

விதியால்வருவதல்லால்வேதத்தோர்தங்கள் மதி யினுல் வாழ்வதோன்றில்வலப் பதிதோறுத் சங்க சுறு மையமேற்றுண்டு சக்கடல்கும் மங்கை யுடன் காடுகுறந்தான்மால், என்புதில் இந்த மதத் தக்கடுத்த ஆராதவன எவ்வளவேனும் பத்திக்கடுத் ததல்ல. முதலாவது, அது அருத்தமில்லா விபர்த்த ப்பொருளே ன்றும், இரண்டாவது சந்தடியுங் கேடி க்கையுஞ் சிற்றின்ப ஆடல்பாடலுஞ் சேர்க்த சம்ப ந்தமென்றும், முன்றுவது பணம்பறிக்கிற வித்தை பேன்றுக் தெளிவாய்த் தோன்றுகின்றதுமன்றி இ தை கீங்கள் கன்றுயத் தியானித்துப் பார்த்தால் இ வர்கள் பராபரகுற் சிஷ்டிக்கப்பட்ட மனுஷ்ரேயல் லாமல் பராபரவஸ்துவேன்று பரிச்சேத்த சொல் லவே கூடாது. அதேதென்முல் அவர் விதித்தபடி சிவன் ஊர் ஊராப்ப் பிச்சையிரந்துள்ளனவுமேது வாயிருக்கின்றது.

ஆண்டபொருளையறியாதான் செய்தருமம் மாண் டாரத்துக்கவணத்தமன். இந்துமதம் மனிதர்கவள அதிக கேட்டுக்குட்படுத்துகின்றது. விஷ்டுணு தன் பெண்சாதியோடுடைடவனவாசந்திரியவும் கடலோ ாத் சுற்றவுமாயிற்றென்று சொல்லியிருக்கின்றது. இதுவுமல்லாமல் மற்றத் தேவர்களுடைய ஈடபடி களைச்சோதித்தப்பார்க்கவேண்டுமேயாகில் அவை களும் அப்படித்தான் விஸ்தாரமாயிருக்கும். அதே ப்படியென்முல், தேவர்களுக்கெல்லாக் துரையாயி ருக்கப்பட்டவன் தேவேர்திரன். இந்தத் தேவேர்தி ானுக்குப் பெண்சாதி சசி. கவர்க்க பாக்கியங்க ளேதென்று கேட்பீர்களாகில் போக ஸதிரீகள் அர ம்பை, உறவசி, திலோத்தமை, மேனகையென்ன ப்பட்ட ஸுதிரீகள். அனுபோகமல்லாமல் வேறி பன்றி நாய்கள் முதலாய் தங்கள் கால காலமறிந்துகூடும்.

இவர்களோவேன்முல், அந்த மிருகங்கவளப் பா ர்க்க எல்லாவற்றிலுங் கடை கெட்ட அவலட்சண மான அனுபோகங்களைச் செய்திறதிஞால மோட் சமடையலாடுமென்று போசித்தச் சொல்லுகிருர்க ள். இப்படிககொத்ததேவேர்திறன் கவுதம மகாமு னியினுடைய ஸ்திர் அகலியாபேரிலே மோகித்து அவளக் கற்பழிக்கிறதற்காக சேவல் வேஷமே இ த்துக்குவின்படியினுலே அந்தக் கவுதம் இரிஷ் போ ழது விடிகிற நேரமாயிற்றேன்று எழுந்திருந்து இஸ் நானத்துச்குப் போன பிறத அந்தத் தேவேந்திரன் அகலியாணக் கற்பழித்தான். கவுதமன் மறுபடி யுந் தன் வீட்டுக்கு வந்து நடந்த அக்காரியத்தை அ நிந்து தன் ஸுதிரீயைக் கல்லாய்ச் சடித்துப்போ ட்டதுமல்லாமல் அந்தத் தேவேந்திரனுடைய சிசி னமற்று விழந்தபோகும்படியாயுஞ் சரீசமெல்லாம் ஆயிரம் போனியாய்ப் போகக்கடவதென்று சாபமி அந்தச் சாபக்தின்படியே அவனுடைய ட்டான். சரீமம் அவலெட்சண கூடுபமாய்ப்போயிற்றும். அ ப்போ தேவர்கள் தங்கள் துரையாகிற தேவேர்தி ரனுக்கு ஆட்டின் சிசினத்தை அறந்து ஒட்டிவைத் புறும் இட்டம் தார்களாம். ஆனபடியினுல் அவனுக்கு மேஷா ண்டனென்கிற பேருண்டாயிற்றதாம். இந்தப் பயி த்திய லிகாரமான கதையை லிசுவாமித்திரனேன் சிற இரிஷ் இராமனுக்குச் சொன்றுகென்று இரா மாயணம் பாலகாண்டத்திலே சொல்லியிருக்கின் றது. இந்தப் பிரகாரமாய்க் கற்பழிந்த அகலியா வையும் இன்னம் அப்படிப்பட்ட நான்கு துற் பெ ண்களையும் பத்ச கன்னிகைகளென்று விசேஷ மாய் முன்று காலத்திலேயும் பிராமணர் இதினத யிற் சொல்லியிருக்கிற சுலோகத்தைச் சொல்லிப் பிரார்த்தவை பண்ணுகிறர்கள். அந்தச் சுலோபமே ன்ன கெனில். அகலியாம் அசோபதா, சீதார் தாறா, வண்டோதரி, இஸ்மிருதா பத்சகண்னியாஸமாற தோ நித்திய மகாபாதக நாசம்.

a வது. அகலிலைய, தாரோபகை, சீதை, தாரை, வண்டோதரி, என்ற பஞ்ச கன்னிகவளையும் ரிவணை த்தால் நீத்தியஞ்செய்கிற மகாபாதகங்களெல்லா ம் நாசமாய்ப்போமென்றவாறு. இந்தச் சலோபத் தை பிராமணர் முன்றுகாலமுஞ்சொல்லிப் பிராத் தவை பண்ணுகிறர்கள். முதலாவத, இதிலே கவு தம் இரிஷியினுடைய பேண்சாதி அகலியை தெய் வேந்திரணேடே வேசித்தனம்பண்ணிக் கல்லாய்ச் சபிக்கப்பட்டவள். உவது துமோபகதையோ பஞ் சபாண்டவர்களாகிய தருமன், வீமன், அருச்சுன ன், நதலன், சகாதேவன் என்ற ஐவநக்கும் பெண் டாயிருந்து கன்னவனயும் இச்சித்தவள். கூவது. இராமன் பெண்சாதி சீதையோஇராவல் எடுத்து ப்போனதினுலே ஈனப்பட்டவள். சவத. வியாழ பகவானுடைய மணைவி தாரையோ அவரடைய சீ ஷெறுகிய சர்திரனேடு கேடினவள். டுவது. இராவ ணன் பெண்சாதி வண்டோதரியோ இராட்சதத்தி. இப்படிக்கோத்த தற்பெண்களை ரிணைத்தால் மகா பாதகங்களெல்லாம் நாசமாய்ப்போமென்பது மு றையீனம். சிவனுக்குக் கயிலாயமும் விஷடுணு வுக்கு வைகுண்டமுமிருக்கிருப்போலே இந்தப் பஞ் ச கன்னிகளுக்குத் தங்களைப் பிராத்திக்கிறவர்களு க்குக் கொடுக்கிறதற்கு யாதொரு பதவி உண்டோ? இந்தப் பிரகாரமாக இவர்கள் பாவத்தைக் கட்டிக் கொண்டபேர்களை வணங்கித் தங்கள் பாவந்தீர வேண்டிக்கொள்ளுகிறர்கள். இப்படிக்கொத்த பே ர்கள் உலகத்தைச் சிருட்டிக்க இரட்சிக்க அழிக்க ப் பாத்திரவான்களல்ல.

பேரின்பமாலை விருத்தம்.

ஒருவனே தேவனேன்று உலகுள்ளோரறிக்கிருக் து பரகதிகொடுக்குமேலாம் பராபரப் பொருவள நம் பார்தருவையர்மயக்கந்தன்னிலழுந்துவோர்தம்மை நம்பி பாகதியிழந்தெப்போதம் பாழ்நாகடைவர்மா

விருத்தம்.

முவரில் முவரல்லால் முப்பத்தமுன்றுகோடி தே வர்தன் செயவைக் கேட்டாற்றெளிந்தவர்க்குவரும் பாம நாவலர்முதலாயுள்ள குரணிகள் என த்தமிந்த பாவகாரிவரைத்தள்ளிப் பராபரர்க்கடிமையாவா

விருத்தம்.

இல்லாவையகத்திருத்திப்பிறதாரத்திச்சிப்போர் எ னுக்தேவர்காகவீட்டில் செல்லாமற்போறதேங்கே போனுலக்தத் தேவர்களுக்கிடங் கொடுத்த சேற்பா ராரோ பொல்லாதென்றிவையெல்லாக் தவிரவே றேபோதகத்தின்படிக்கவர்களுறவைப்போக்கி நல் லோர்க்குக்கதியகுளுங் கடவுளாவன நாடியவர்க் க டுமையென நடப்பதாமே.

For the Morning Star.

A LOVER OF PEACE SPEAKETH HIS MIND.

The Correspondent in the Morning Star, No. E, of ne 26th May, who signs himself a "Peace Maker." The Correspondent in the morning Star, No. c. 6: the 26th May, who signs himself a "Peace Maker, may perhaps by a little attention to the following questions promote his landable object with greater prospect of success. The Editor of that paper will therefore it is supposed not object to insert these questions in one of its future issues.

Is the moral character of individuals likely to ... prove, when religious opinions are controverted in an

uncharitable spirit

uncharitable spirit?
Which of two parties benefits most from such controversies,—the champion who attacks with zeal, or his opponent, who, with discretion, abstains from resistance? Is silence always equivalent to assent?
What direct advantages have disputants derived from religious controversies during the last three centuries?

How are opinions do grammatically and tauntingly expressed, to be reconciled with the modest and mild spirit of Christianity?

Are such opinions to be considered as the perfec-tion of mental attainments?

Do they call forth calm reflection or angry feelings:
Why may not the happy compromise of religious differences which has already taken place amongst some
Christians be also extended for the mutual benefit
of other Christians;

Does compromise really mean participation, are the Does compromise really mean participation, are the two terms synonymous;—does the disappreval of an opinion or practice, imply a moral obligation to held it up to derison and contempt, when, by such an act, the religious sense of a fellow creature, is so greyously wounded, as to excite uncharitable feelings in his

Are religious opinions not generally derived from others rather than being self-formed?

Can such impressions, strengthened by social sympathics, be easily eradicated?

Has not Christianity a nobler aim than that of pre-

Has not Christianity a nobler aim than that of pre-moting criminations and recriminations?

Is a temper and practice of that stamp reconcilable with the Christian disposition of faith working by love? How is the spirit which breathes throughout the 14th Chap, of the Epistle to the Romans, especially in the 1st, 3d, 4th, 5th, 10th, 13th, 17th, 19th, 20th and 22d verses in accordance with that in Peace maker's constinus.

Which may be the contracted and which the en-larged sense of Matthew vii. Chapter 1-5 and verse 12th?

Does the whole Scripture of the 2d Chap, of the Epistle to the Romans, and the 2d Chap of the 2d Epistle to Timothy from verse 22—26th, sanction the assumed right to hold out to ridicule opinions conscienassume right to not out to future opinions consensations of the citously venerated by a considerable number of Christians, and which opinions have been too bitterly controverted during three centuries—and has that been to the edification of Christendom?

Jaffna, April 26, 1849.

A LOVER OF PEACE.

We hope "a Lover of Peace" has as kindly a spirit towards Protestants as the questions he has asked would seem to indicate. But he must not attempt to claim for the Roman church any other disposition towards heretics than what is authorised by hee own books that treat on the subject, and by her practice where she is able to influence the civil power to execute her will. It is absurd to talk of a compromise between parties, one of which consigns the other by its articles of Faith, to everlasting damnation .- The only way to stop controversy on religious subjects is to stop men from thinking. This the Roman church tries to do. "Believe what the church believes; believe what the priest tells you; receive every thing they say in implicit faith and you will be saved," says the Roman dogma. Those who can lull their conscientes to sleep on such a pillow, are much to be pitied. It is to be feared they are purchasing present peace for future remorse. We say to every man, make THE WORE or Gon the sole ground of your faith, and believe nothing taught by your priests, except as it accords with

When religious errors exist, controversy is not an unmixed evil. It raises a storm perhaps, and disturbs the peace of the disputants and their friends for a time; but when the storm is over, truth is seen more clearly and advantages are gained.-Charity is indeed a

cardinal virtue of Christianity, and is too often overlooked by men professing to be Cliristians; but char-ny, however it may obtain with individual Romanists, cannot be consistently recommended by them till they have altered their creed, which now admits of no salvation out of the fold of the Roman church. More than thie, the Roman Church, as a church, knows nothing ing of the dangeous of the Roman prisons since the Pope was driven off. Appalling proof has thus been brought to light of the past tyranny and crimes of the Papacy, "Already horrors have been disclosed sufficiently awful to make the ears of all who hear to angle. There are the ranges of cells, with their iron ribs, where the prisoner was caged like the wild beast: to become a mass of mangled bones and blood at the bottom. There are the recesses in the wall, -those living tembs where the victim was immured centuries ing. There are the inscriptions of the wretched men who occupied these dismal cells, and though the frail characters were traced in some instances a century and a half ago, the stone, faithful to its trust, still bears the protestations of their innocence. And there, -horrible to be told,-are the fire-kilns, where human skelctons by hundreds were calcined and reduc-ed to ashes." The deeply interesting account of these excavations, given by no unfriendly pen, that of father Front, the Roman correspondent of the Daily News, we shall publish in our next No.

உதயதாக கை.

ஈவயுக்கு இர் மாதம், உடி தேதி.

கொழம்பு

திகு நகல்வேல் தாறு காவைச் சேர்ர்த காயிலிப்பட்டியில் வர்திருக்கும் பலியே சமுத்தில் தாகும்புக்கடுத்த கொள்ளும். பிடியில் வர்கிறக்கும் பலியே சமுத்தவுடைய மிலை வியர்கிய காட்டுமுனிச்சி என்பவள் இந்தமாதம் ஒண்டு சாம்தே வியற்கோர்த் மூன்று ஆண்பிள் வாக் காப்பெற்றுள். இரண்டு மணித்தியாலத்துக்குள் வாக் ஒரு தழக்கையுக்கு காயும் காலஞ்சென்றுபோ பிவிட்டார்கள். மற்ற இரண்டு குழக்தைகளுஞ்சு கைமாய் இருக்கிறர்கள். இது கான் கண்ணி ஒவேகண்டகாரியமேயல்லாமற் கேள்விப்பட்ட காரியமல்ல இப்படிக்கு.

த. சவேரிமுத்து,

"வென்றிக்^ற என்னும் புகைக் கப்பல்.

காலியில் எங்குபம்போட்டிருந்த இந்தப் புகைக கப்பலில் வைத்திருந்த கரிக் தலியலில் இந்த மாக கீ. மிக்க். தேதி சனிக்கிழமையில்ன்ற பற்றின் செ நப்பு செத்தப் பிரயாகத்தடன் நூற்கப்பட்டது. அ ந்தக் கரிக்தலியல்களுக்குக் கீழாகப்போட்டிருந்த நெற்பு வலியப்பற்றத்துக்க சிறிக சொருள்களிலே நெற்புண்டாகிக் கரியிலே பற்றினதாகக் காண கேருப்புண்டாகிக் கரியிலே பற்றினதாகக் காண கேலண்டியது. ஆணும் இந்தக் கப்பல் சமூத்தீரத் தில் நீறப்போதும்வேனயில் இவ்விதமான அபர ம் கேரிடாதது தேவகிதபையேமன்றி மற்றும்படி யல்லை. கரியெரிங்கும் உருவுக்குச் சுற்றேனுந் சே கயின்லாததிகுல், அத மற்றநான் பறினேமாக தே தி கசியீது என்னுக் தேசத்துக்கு பாய்வலித்த ஒழ் ப்போயிக்கும்.

கற்தத்தா-வண்ணர்பன்கண.

இற்றைக்கோற்கதறைய இரண்டு முன்று வருடத் திற்குமன் பீரபுக்கள் தவத்திற்கோர்த் ஒரு மாளுக் கல் அத்தானமத்தை வேறுத்து மேற்தாளையா சிர் சீற்ஸ் அமார்க்கத்தைப் பற்றிக்கோண்ட கார காத்தினுல் கற்துத்தாவிற் பீரபுகள் சகலதும் ஒரு மிக்கத்திரண்டு கக்கீரமானகோபங்கோண்டு குர பார்களை உறுக்கி, இன்றுதோடுத்த ஆராததல் பாதி பொருடைய பிள்ளிக்குடங்களிற்போய்ப் படிப்பது கூடாளுல் அவர்களும் அவர்களைப் படிக்கவிட்ட கற்குர் பெற்குர் சகல வேர்தக்களுத் சாதிமரவை விட்டென்றென்னத்துக் தன்னபெடிவாளர்களென் ந ஊரவர்களைப் பயமுறுத்தி வேதட்டி பாதிரிமாரு டைய புள்ளிக்கடைத்துக்கு விரேரமாகத் தங்கள் கையை புள்ளிக்கடைத்துக்கு விரேரமாகத் தங்கள் கையாய், இந்துக்களுடைய பிள்ளைகளைப் படிப் போடும்படி எண்ணி, முப்பதிறுயிரம் பவுண் முத

ல்கட்டுவோமேன்று அச்சழகத்திலிருந்த பிரபுக்க ள் வாக்குப்பண்ணிஞர்கள். இவ்விதமான பிரபுக் கன் முச்சுக்கொண்டுபண்ணின் வாக்குரேறிகள் எ க்விதமாம் முகிந்ததென்றபாருங்கள். முப்பதினுயிர ம்பவுண்முதல் கட்டுவோமென்று வாக்குப்பண்ணியு வாயிரம் பவுணுக்குக் கொஞ்சங்கூடக்காணும். அ வர்கள் கையோப்பம்வைத்து மாதவ்தங் கொடுத்த பணம் முதன்முறை நாற்பத்தமுற்ற பவுண்போ வேகாணும். அதவும் முவாயியம் பவுண் பணத் தின் வட்டியுள்குட்டி மாதமோன்றுக்கு அன்பத்த நாலுப்புணுக்குச் சேர்க்கத். அதே பல்விக்கடத் இத்துச் செல்வளித்த மாதாந்தச்சேல்வு. படிப்பி க்க ஏற்பட்டமிள்ளைகள் எழுநாறபோ. அவர்க காப் படிப்பிக்கும்படி நிசமிக்கப்பட்ட உவரத்திமா ரமோமித்தி, ஆனுவம் படிப்படியாய், எளுக்துள ள், மாதார்த்தாவு குறையவுத் செலவு அதிகப்பட வும் ஏதுவாயிற்று. உவாத்திமாருக்குமோ சம்பள ங் கொடுத்தாக்கொள்ளக் கட்டவில்லை. ு மேற்ற முத்து இது கூறிய குறிய குறி ளிக்குடத்தை வாடைக்குக்கொடுத்தப்போட்டு அ ற்பசேல்வாய் ஒரு பள்ளிக்குடத்தைக்கட்டிருர்க பாருங்கள் ! முன்னே நன்கொடையாகக் கொ துத்த பணத்தாக்குச் சேர்ந்தவட்டி மூன்றுவரடைத்தி ற்குப் பதின்முன்றே பவுண். முன் மாதமொன்றுக் த நாற்பத்தமுன்று பவுண் சேர்ந்தது. இப்போழ தோ தறைந்து மாதமொன்றுக்குப் பதிறுலு சிலிங் து சேர்ந்தது. இந்தப் பதினுனு சிலிங்கையும் கை யொப்பந்தது இந்தப் பயினுனு சிலிங்கையும் கை மோப்பந்தது இந்தப் பெரும் அறவிட்டுவருகிறவனுக் குச் சும்பளம் பதினுற சிலிங்கு வெதுகெட்டி! சு ண்டங்காய் அரைப்பணம் சுமைகலி முக்காற்பண மென்று சொன்னது சரியாய்ப்போயிற்று. இதே இந்துமதத்திற் படிப்பிக்கப்பட்ட பீரபுக்களுடைய சத்து!

நள்ளனேடே கடலிருந்து படிப்பத நடித் சாதி சாதி மபுடிக்காகாதென்றேடிப்போம்த் தங்கள் செலவா ம்ப் படிக்கும்படி வண்ணுர்பண்கணியில் இந்றைக் கேறக்குறைய இரண்டொரு வடிடத்திற்குமுன் கட் டின பள்ளிக்கடத்தின் தற்காலகிடியையாம் எப்படி மென்றும் அதை ஏற்படுத்தின வண்ணூர்பணவண யிற் பீபடிக்களுடைய எண்ணம் எப்படிக் சித்தியா னதேன்றும் ஆளத்தல் எமக்கேழுதி அறிவித்தாற் சுக்தோஷமாயிருக்தும்.

கற்குக்கா.

வேளக்கத்தைச் சேர்ந்த வேடிக்கைப் பவனி யாயிருந்தாலுஞ்சரி வைதிகத்தைச்சேர்ந்த பவனி யாயிருந்தாலுஞ்சர் எப்படிப்பட்ட பவனியும் ஏரோ ப்பைத் தரைமாரிதுக்கும் பகுதிகளுக்கடாகப் போ கப்படாதென்று புதிதாய் செமிக்கப்பட்ட கற்குத்தா வின் போல்ல் அதிகாரி திட்டமான கட்டவைபண் ணியிருத்திருர்.

சினம்.

கொக்கோங்கு நாட்டைச்சேர்ந்த ஒர் கிசாமத்தி இறைதாயிக்கப்பட்டி ருக்கின்ற பள்ளிக்கைட்தது... த்தியாமாயிருக்கின்ற மேறைதர் மேற்ஸ் சம்ரர் என். றி பேணுக்கொண்ட ஒருவர் மேக்கோ தீவில் இற எதித் தெற்வழியே போதைகயில், சனர் பரிவாரத்த டன் திறிழாவோ எது எடுத்துக்கொண்டு வக் தார்கள். அப்பொழுத சிறிதயேர் துரைவைப்பார் த்து உள் தோப்பியைக் கழற்றிப்போடு, அல்லாத மோசுமென்றுர்கள். அப்பொழுத அவர் தொப்பிக மற்றமாட்டோமென்றதின்றல், சீனராசனுடைய க ட்டவரப்படி அவரைப்பிடித்து மறிமுலில் வைத்த டைத்தார்கள். இதுகாரியத்தை மறியலில் வைத்த தைகுப்பியாயிருந்த டுக்கின்சுக்காள் துறைப் கேள்விப்பட்டுத் தரைமைய மறியலால் வி டக்சொல்லி இராசாலைக் கேட்டபோடிது ஆவர் அதற்குக் சம்மதியாதுபோனதால், அனேக டுக்கில் ககார் இயுதக்குரித்துக்கொண்டு கப்பலேறிவர்கிற க்கிச் சீனுகுடன் யுத்தம்பண்களி அந்தத்தனையை மறியலைவிட்டைடிக்குப்போனுர்கள். அர்கோக்கில் இங்கிகிளைகான் சட்ட பெடியின்ல புடித்துக்கின்கா மறியலைவிட்டை தேதுப்பேன்றூக்கர் படிப்பட்டதுமன் இங்கிகிளைகான் சட்ட பெடியின்றப்பர்கள் மன்றுமன் இங்கிகிளைகான் சட்ட பெடியின் படிதேக்கில்கா மதிக்கின்கான் சட்ட பெடியின் படித்துக்கின்கள் இங்கிகிளைகள்கின் முன்றுமேர்கள் மடிப்பட்டதுமன் இதுக்கின்கான் சடிப்புக்கு கடிக்கிக்கில்கா மேறுக்கையிருக்கும் இதுக்குக்கில் இருக்குக்கும் இதுக்குக்கில் கா மேறிக்காக்கின் கடிரிமக்கு தேதுக்கிக்கிக்காக்கில் இங்கிகளைகள் கடிரிமக்கு செத்தவிட்டான்.

சீனர் சிறீஸ்தவன் ஒருவன் கொலையுண்டது. சீனர் அநசரித்தவரும் மார்க்கம் போய்யார்க்கமெ ன்றும் சிறீஸ்தமார்க்கம் மாத்திரமே ரித்திய ஒடிசி ப்புக்கானபாதைவைக் காட்டுமேன்றுத் சீனஞெ ரூவன் ஈம்பிக் தணப்பட்டதிகுல் அவனுடைய ஊ ரவர்களிற்சினர் அவனுக்க மிரோதமாகத் அரலோ சணபண்ணி அவணச் சின்குபின்னமாக வே ட்டிக் கொன்றுபோட்டார்கள்.

கேட்கமிசியாள் சங்கம்

இச்சங்கத்தின் பிறகீட்ட வருடாந்தக்கட்டத்தி வ வருடழுழுதிலும் அச்சங்கத்தின்போர் இன்ன கோக்கத்திற்கேன்ற யாதொருதூர்ப்பில் லாமற் டே ந்றுக்கொண்ட பவுண் கூடைதாகை. சிறித கார ணத்தின்ரோக்கமாய்ப் பெற்றுக்கோண்ட பவுண் துசாசக. அந்தந்த ஊரிகளில் மிசியோன்றோத துசுந்தொகை றக்துக் பலுண். மேலும், பிரசங்க ம்பண்ணச் சசியில்லாத தருமானைத் தாபரிக்கவு ம் அவர்கள் பின் வாக்கைப் படிப்பிக்கவும் தோக் கமாய் மேற்கோல்கில் முழுத்தோகையில் பிறிவிட் டெடுத்து வைத்திருக்கும் பவுண் உலது.

உடேமைலியல் மிசியோன்சங்கம்.

துசாசல ம். ஆண்டிற்கு இச்சங்கத்திற்கு படை எ வைபுசெல்லாவன், வாவு, க. இலட்சத்த சத கூடக பவுலும் மக சிலித்துக் சபேளிஸ்கம், தெ லிவு, க. இலட்சத்த முதத்சாக்ட பேவூலும் கூசிலி ங்தும் கூ பேளிஸ்கம்.

காலப்பளு.

கோலப்பி ளுவிலிருந்த சேமான் கத்தோலிக்க மி சீயோனியாரில் ஒருவர் அவக்குவட்டையாடிக் கோண்டு வரும்போழுத், புலிகளைப் பிடிக்கும்படி ஈட்டி நாட்டிவைத்த ஒரு குழியில் விழந்தார். ஆந் த ஈட்டி அவகுடைய இடுப்பை ஊடுருவிக்கொண் டு இடத்புரத்துமார்பாவேவந்த வேளித்திட்டத். அவரி அன்று மழுதம் கரேமான வாதைப்பட்டு ஊ ந்தபோனர்.

கடித்தாரருக்கு.

ரோள்ளத்துதாலிகை வகப்புறையிபருற் உதுப் தரசகைகுவையிய அவருடைய ஈடைக்கிறவான கிறி களியங்களைப் பிருவந்திசெய்யக் காண்டது கர்த்தியலாகளி ' எனக் கையோப்பம் வைத்த ஒருகர் முறையிட்டும், எக்கமதுத்தில் தன்று கரியிற்கு தடுத்தியதாகளி ' எனக் கையோப்பம் வைத்த ஒருகர் முறையிட்டும், எக்கமதுத்தில் தன்று கரட்டாமற் பொறுப்படப் பேசுகிறர். அவர் எங்குக்கு கதன்று கரட்டாமற் பொறுப்படப் பேசுகிறர். அவர் எங்குக்கு கரித்திக்கு நடிக்கிறத் முறையிற்கு இதன்று கரட்டிய சபையென்றும் பெறுப்படப் பேசுகிறர். அவர் எங்குக்கு மனியன்றும் புறுநிய படுதியை வையிற்கத்தியக் வையியன்றும் புறுநிய மனிறர் கட்டிய சபையென்றும் எடுத்துக்காட்டுகிறதற்கு உது தயதானவையில் இடங்கொருக்க வேண்டும் இருக்கு வடியிற்கு மற்கு வறும் புறுதன்று அவர் தெருக்கு உதுவர் பிருக்கும் இன்று காக்கும் கையும் கண்டியிற்கு கண்டியிற்குக்கு கண்டியிற்கு கண்டியிற்கு கண்டியிற்குக்கு மடியிற்கு கண்டியிற்கு கண்டியிற்குக்கு மடியிற்குக்கும் படியிற்கு கண்டியிற்குக்கும் படியிற்குக்கும் கண்டியிற்குக்கும் படியிற்குக்குக்கள் கண்டியிற்குக்கும் படியிற்குக்கும் படியிற்குக்கும் படியிற்குக்கும் கண்டியிற்குக்கும் கண்டியிற்குக்கும் கண்டியிற்குக்குக்க்கள் கண்டியிற்குக்குக்கியிற்குக்குக்கியிற்குக்குக்குக்கியிற்குக்குக்கள் கண்டியிற்குக்குக்கியிற்குக்குக்கியிற்குக்குக்கியிற்குக்கியிற்குக்கியிற்குக்கியிற்குக்குக்கியிற்குக்கியிற்குக்கியிற்குக்கியிற்குக்கியிற்குக்கியிற்குக்கியிற்குக்கியிற்குக்கியிற்குக்கியிற்குக்கியிற்குக்கியிற்குக்கியிற்குக்கியிற்குக்கியிற்குக்கியிற்குக்கியி

"ஒர்கர்குமதத்தான்" என்பவர் அற்படே கூடிய து. டிர் கத்தோலிக்கருத்த விரோதமாகக் கடைசி யாய் கழுத்துக்கு தம் மகா விரிவாயும் அத்னு உள் நூறைகள் பயனற்றதாயும் இருந்தபடியினுல் அனைத அச்சடியாதவிட்டோம். இவராகுதல் கத்தோவித் கமோடே வாதாடக்கம்பவித்தால் அவர்கள் வேதா கமத்தை வடிவிட்டுபாம். இவர் டிப்படிச்சோல்லுக் குர் இவர் அப்படிச்சோல்லுகிறுர் என்று பேசவே கண்டியத்வேல் அப்பொழுத் காங்களுக்தாகைகளி ல் இடங்கொடுப்போற். சிற்துவேவை கத்தோவிக் கத்தே விரேதமாக அதனைக் கடிதந்கள் வரகின் கை

கள்ளூரில் ஆகிமாதம் பதின்முன்றுக்கூதி கடர் க வீகரசக்கடக்கைப்பாற்றி வன்னூரிபன்களை ம க்கைப்பிரியக் இரும்பீல் கடிதமும். கோக்கியிர குடைப்பட்ட சிறிதபியர்கள் கடிக்கிகோண்டு எனியக ர்களை பெருக்கி அவர்களுடைய அஸ்திகளை எடுத் தக்கோல் ஒழிபடியரசுச் சிறிதமாகுத்தைச் செய் சிறிக்களைன்று புத்தாரிற் "சமாதானி" என்போர் அ கூறியிய கடிதையும் அச்சடிக்கத்ததர்த்தையகள் ஸ். ஒடுகுன்றுக் சிறிதமேனை அவமாகுப்படுத்தம் கோ க்கமாய் அலைகளோ வதலிட்டதேயன்றி மற்றும்!

. MORNING STAR.

Jaffna, July 26th, 1849.

POWER OF MONOSYLLABLES.

The New York Journal of Commerce has a communication, which is at once an argument and an exemplification in regard to the force of short words. Every word is a monosyllable. There is as much trnth as amusement in the whole article. We extract two or three paragraphs from it.

THOUGHTS ON AND IN SHORT WORDS. Theorems of any its sines Words.

The speech of our sires, far back in the days of yore, like that of the First Man, who may well be thought to have been taught of God, was made up for the most part of those short words which are spoke with one pulse of the breath, and one stroke of the tongue. The stream of time through a long tract of years, and from lands not our own, has brought down to us a wast drift of new and strange terms, with which we may think our speech has come to be rich, but it is clear, that much of its strength has in this way been lost. Thus are we shown to be base sous, who, both from our limbs and our tongues, have lost the brawn of our sires. They in truth were poor in purse, but rich in speech. Their words like gems, were as great in wealth, as they were small in bulk; while the mass of ours, are as proor as they are large and long. We must add to this, not only the loss of force, but the waste of breath and time when we would speak our from lands not our own, has brought down to us a

of ours, are as poor as they are large and long. We must add to this, not only the loss of force, but the waste of breath and time when we would speak our thoughts; and that of types and ink when we print them. Hage tomes would shrink to one-third their bulk, and time and pains would be spent less in vain both to those who write and print, and to those who write and print, and to those who read, if there were a due care to clip the length and size of the words, and to use no more than the thought can claim. In our age the price of time is as great as that of books is small; and the first charge we should give to those who would have us read what they write, is: "the all ways and by all means be brief; for life is short and art is long."

Nor let us think that the good old stock of words, so short and strong, is lost. They are not lost: they lie blent with the trash of the heap; and in bright points shine out here and there from the map, like the stars when a log dims the air, or the face of the sky is dark with clouds. It will be well worth our while to mine out these gens, and string them on the chains of our thoughts, which will then shine with new life; and though the tongue may lose in sound, it will be the more life to speak all that the deep soul can feel. The heart feels but throb by throb; and it is thus that the tongue should beat while it gives vent to its joys and its pains:

The arts of life and the lore of the head have need.

the tongue should beat while it gives vent to its joys and its pains.

The arts of life and the lore of the head have need, it is true, for terms both cold and long. The heart must be kept cool while we search for truth; and truth himes beat in what some call "a day light." But what we have said holds in full force when we look to all that large class of thoughts which come from the heart, and which we wish to go down in the souls of those to whom we speak. Here we need the thoughts that breathe, and the words that burn—those that wing their speed like a bott, and pierce like the barb on the shaft. Such are the terms in which it is fit to haif the long lost friend, when we once more grasp his shaft. Such are the terms in which it is not our the long lost friend, when two once more grasp his hand, and hang on his neek, and tall him: "I have seen thy face as though I had seen the face of God." Thus should we "sing praise to the Lord with a harp; with the harp and the voice of a psalm; and pay our rows in the house of the Lord."—Hear him who cries with the double and say what are the strains of his vows in the house of the Lord."—Hear him who cries out of the depths; and say, what are the strains of his sad plaint? "Wo to the day in which I was born. Let that day be dark with the clouds of death. Let no voice of joy break on that night, and its stars be dark; let it look for light, but have none; nor let it see the dawn of the grave of my son, and there one heads shall be at rest.—O, my son! my son! would God! had discovered the present the son! ed for thee, my son! my son!

ARISTOTLE AND SOLOMON.

Solomon says, "There is nothing new under the sont" and I may illustrate this by showing that, as probably Paley borrowed much from the "Ethics" of Aristotle, so Aristotle bimself borrowed from other sources. A Jew, who kept a bazar, came one day to my rooms to exhibit a bill of his goods. He saw notume of Aristotle lying upon the table—took it up and read it with great fluency. "I was intended," said he, "for a rabbi, and these matters were once very familiar to me. Does it not," he continued, "sometimes strike you that you have read much of this in another place?" "Yes," I replied "I sometimes think that there are parts of the Bib e very like what I occasionally meet with in this book." "Exactly so," said he, "and no wonder! When Alexander visited Jernsalem, it is not probable that he would forget his tutor's request to send him the learned works of the nations he conquered. We may, therefore, readily suppose that Anistotle was not ignorant of the writings of Solomon; and there are obvious reasons why he should not acknowledge the sources whence

he derived whatever he might choose to borrow from our sacred books." I have frequently since thought of the Jew's remark, and it seems very possible that he was not far wrong.—Church and State Gazette.

THE QUEEN'S ACCOMPLISHMENTS.

THE QUEEN'S ACCOMPLISHMENTS.

Her Majesty is, undoubtedly among the most accomplished ladies in her dominions. She is mistress of the modern languages, in which she expresses herself with grace and fluency. Her love of music developed itself at a very early ago; she plays with taste and expression on several instruments, and has inherand expression on several instruments, and as interited her royal grandfather, George Third's predilection for the organ. She is said to evince a decided preference for Italian music, and takes delight in the compositions of Beethoven, and Mozart. Her voice is mezzo soprano. She inherits her numerous talents, not only from the royal family from whom her descent is paternally derived, but also from her illustrious mother, who is a composer.

The Queen's talents for drawing are so remarkable, The Queen's talents for drawing are so remarkable, that one of her masters, before her accession to the throne, when speaking of his royal pupil, said, "The Princess Victoria would have made the test female artist of the age, if she had not been born to wear a

She told this gentleman that her pencil was a source of great delight to her; and that, when fatigued by severer studies, it was a refreshment to devote an hour

to drawing.

So affible was this amiable Princess in her deportment to her instructors, that she was beloved by them all. One of her drawing masters ventured to make known to her, that a lady whom he knew had expressed the most ardent desire to possess something sketchher hand.

"Indeed," replied her Royal Highness, with a smile, "I wish it were in my power to gratify the wish of every one as easily;" and dipping a pen in the standish, she rapidly executed a free sketch of a horse's

ish, sac rapinly executed a free section it alone shead, in the style called etching, and kindly presented it to Mr. Westall for his friend.

The lady was astonished at the beauty of the execution, but observed that no one would believe it was really the work of the Princess Victoria unless it were

really the work of the Frincess Victoria unless it were distinguished by her autograph.

When this remark was repeated to the Princess, she very good himmeredly completed the hippiness of the fortunate possessor of this valued drawing, by adding her autograph. She writes a very fine hand, free, bold and legible. She is also an excellent arithmetician, and examines accounts with the case of a finan-

In the privates expenditure Her Majesty is both In the privates expenditure Her Majesty is both economical and generous. She has been more liberal in her gifts, and more magnificent in her hospitality than any of her immediate predecessors; yet the privy purse is unembartassed. We have afforded, in our previous detail, a solution of this apparent engmather Majesty is an excellent accountant.—Miss

· EXCELLENCY OF CHRIST.

He is a path, if any be misted; He is a robe, it any naked be, If any chance to hanger, he is bread; Il any be a bondmen, he is free; If any be but weak, how strong is he To dead men, life he is, to sick men, health; To blind men, sight; and to the needy, wealth; A pleasure without loss, a treasure without stealth. Giles Fletcher

A Briter Angument.—Bad men would not have written the Bible, because it condemns their own works; good men could not have written it, for they would have been writing falsehoods; it must, therefore, be the work of God.

How to Be Happy.—A little child, seven years old, one day said to her mother, "Mother, I have learned how to be happy, and I shall always be happy." "My dear," said her mother, "bow can this be done?" She said, "It is by not caring any thing about myself, but trying to make every body else happy." O' children, this the way—Love God, and love to do good to all around you, and you will be happy.

NOT TOO YOUNG.

Said a boy ten years old, a few days since to his mether: "Mannan, may I join the temperance society?" "My son," said the mother, "you are too young yet; you may join it when you are old enough." "But, Manna, some boys were skating on the river Christmas day, and they had some beer there, and some of them drank too much, and could not stand." "My son," said the mother, "you are not too youngs you may go and join the temperance society tomorrow."

The Power of the Boxes - What boxes govern the world? asked a New York paper. It answers the question those "The cartridge box, the ballot box, the jury box, and the band box."

THE ENDLESS BEING OF MAN

Heaven and earth Shall pass away, but that which thinks within me Must think forever, that which feels must feel: -I am, and I can never cease to be.

A LITTLE REASONER -A little boy asked his moth-A LITTLE REASONER—A little boy asked his mela-er how many gods there were. A younger brother answered, "Why, one to be sure." "But how do you know that?" inquired the other. "Because," answer-ed the younger, "God fills every place, so that there is no room for any other."

IRON A PROPHYLACTIC AGAINST CHOLERA .-TROWN FROPULACTIC AGAINST CHOLERA—A correspondent of the last (the January) number of the London Lancet, suggests to those exposed to the influence of cholera, the internal use of iron as a prophylatic. It is supposed that when the blood is well impregnated with iron, it is less liable to those mortal changes in which many epidemic diseases primarily consist. A grain or two of sulphate of iron made into pill with extract of gentian, to be taken during or after each meal, is recommended.

HINDU ANTI-MISSIONARY COLLEGE.

HINDU ANTI-MISSIONARY COLLEGE.

Three and a half years ago, the wealthy Baboos of Calcuta were filled with wrath because a native student of the Free church Institution, publicly declared his conversion to Christianity. They denounced the missionaries and threatened with expulsion from caste any member of the Hindu community who should send his child to learn at a Missionary Institution. At the same time they resolved to establish and endow a magnificent anti-missionary College, which should supply gratuitious education for the children of Hindus—230,000 were promised by those on the spot, as the commencement of a fund which should place the contemplated Institution above the reach of downfal.—Our mencement of a fund which should place the contemplated Institution above the reach of downfal.—Our readers will be interested to mark how far these splendid promises have been fulfilled. The amount realized by donations, instead of being £30,000, was a little over £3,000! The mouthly subscriptions were at first about £34 for the mouthly subscriptions were at first about £34 for the monthly expenses of the school. Seven hundred pupils were in attendance and a full complement of Teachers engaged. But gradually the mouthly subscriptions fell off; the teachers were not paid, and left the Institution; the School building was exchanged for a poorer one to save rent, and now, at the end of three years, the result of all the bluster and effort of these mighty Baboos is seen in the dull existence of an Institution that is sustained only by the interest on the vested fund amounting to the dull existence of an Institution that is sustained only by the interest on the vested fund amounting to about £413 a month; the monthly subscription which began with £43, has dwindled down to 14 shillings, which a man is employed to collect at 16 shillings a month!—This is a fair illustration of the moral power of meneducated in Hinduism. We should like some of our friends to inform us how much more successful than this, have been the efforts of the zealous, wealthy, and industrial patine, engagement who engaged some gipt. inductrial native gentlemen who engaged some eighten months ago to sustain a Caste school at Wannarpanny in opposition to Mr. Percival's Establishment.

Golas Sison.—Rumours are out that a new cam-paign in the North West is determined on, to reduce the forces of Golab Singh, who declares himself will-ing but unable to deliver up his gons, his troops being unwilling to part with them.

Good Decision.—The new Superintendent of Po-lice at Calcutta has decided that no processions, reli-gious or otherwise, shall take place in the European portion of the town.

A Ban Sonare.—Mr. James Summers, teacher in the Colonial Chaplain's school at Hongkong, landed at Mucao, and in passing through the streets met a pro-cession with the Host when he was warned to take off his hat, but refused, whereupon he was by order of the Governor arrested and confined in the Guard house. A demand for his release was sent to the Governor by Captain Keppel, Senior British Commandes at the station, but was not complied with, whereupon a detachment of armed marines was landed and by a detachment of armed marines was landed and by force released him from confinement. Three Portu-guese soldiers were wounded and one killed by the firing of the British party.—It is thought the Na-val Commander exceeded bis authority in this attack, and that it may prove a serious business for him.

Unfortusate Accident.—A French Roman Catholic missionary at Pinang, while out shooting, fell into a pit intended for the capture of Tigers. He was transfixed by a spear which entered at his hip and emerged near the left breast and died after lingering in terrible agony for 19 hours.—Obs.

WESLEYAN MISSIDRARY SOCIETY.—The following is the total of Receipts and Expenditure of this Society for the year 1848 as published in the Watchman and Wesleyan Advertiger.

d Westeyan Advertiger.
Total amount of income from all sources
£104,126, 19, 7

Expenditure £111,492, 9, 3

MERDER OF A CHINESE CHRISTIAN —An unfortu-nate Chinese was lately murdered in a most brutal manner by some of his countrymen at Singapore for having become a Christian.

. . OVERLAND INTELLIGENCE.

By the middle Overland we have received English Papers

By the middle Overland we have received. English Papers to Jine 2d, and give below a summary of the intelligence they cautain.

In Parliament, Lord Stanley, after attempting in vain to oppose the passage of the Bill for repealing the Navigation Laws, withdraw his opposition saying "the would take no further steps upon the Bill, but would east upon the Government and the responsibility of a measure which he considered injurious and detrimental to the interests of the country." Barford of Gray, on the part of Government, said they were fully prepared to accept this responsibility, and after some further discussion the Bill, passed through Committee. Its passage may therefore now be safely tecknied on.

In Ireland especially in the southern counties dreadful discuss and starvation—those who can, are emigrating to the United States.—Cholern had made its appearance in Dublia, and cases were numerous.—Pather Mathiew, the celebrated Temperance advocate had safed for the U. States on a visit. Peraster,—In France, here has been much apprehension of a new outbreak, but none had occurred.—The National Assembly sat for the last time Saturday the 26th May, and the proverse of the Assembly commenced on Mondry the 8th. The Representatives of the Moderate party in the Assembly were as 2 to 1 in comparison with those of the Denocratic or Socialist party.

Prussia A30 Gata Awy.—The king of Prussia and like confiderates make slow progress with their promised Federal Constitution for Germany. Deferences have, it is said, arise to be a propertied on a President or clear.—Great cocitionen prevailed throughout Germany and there had been several nearly were as a confidence had been several to regulate trops and the requalities on its being conference on a President or clear.—Great cocitionen prevailed throughout Germany and there had been several many lives last.

ABSTRIA, RESSEA AND HEMACHAY.—The competers of Rushership in the failing the control of the affire.

combits between the region many lives lost.

ABSTRIA, RUSSIA AND HUNGARY.—The emperors of Russia and Austria had met at Warsaw to confer on the sifting of Hungary and Germany, but the result of their conference had mot transpired.—The Hungarian troops continued to be successful against the Austrians and their Russian allies, and many Russian troops, it is said, had gone over to the Hungarian.

The Austrian forces

many Rugsian troops, it is said, had gone over to the Hauga-learty.— The Romans had beaten off the Neapolitan forces, who had retreated to their own territory.—An amustice had been agreed on between the Prench General and the Romans ponding a reference of nerthin terrary of agreement to the French Government.—The Austrian forces were marching towards Rome from the north, and the principal towns on their route had submitted to them without rosistence.

UNITED SCATES OF AMERICA.—A serious rist had taken prace in New York arising out of the rivolty of an English and American play actor and their portstans, in the course of which the military were called out and ordered to the upon the made in self-defence, when 22 persons were killed.

PROCLEDINGS SIXTH ANNUAL MEETING JAFFNA NAT. IMPROVEMENT SOCIETY.

JAFFNA NAT. IMPROVEMENT SOCIETY.

The Committee of the Jaffna Native Improvement Society, have again the pleasince to welcome their Patrons, Friends, and the Poblic to the anniversary of the Society, and wide they acknowledge with humble grained, that Providence, which for the last six years has enabled them to maintain their operations, they regret to say, that although the Committee have from time to find endeavorad to revive and concentrate their energies to advance the mirrests of the Society, yet wing to the various disappointments which they lave had to experience, their discrete had been indequate to forther its objects both with respect to the way of increasing its resources and also in the endeavors to extend its benefits to the Native commanity at large.

The original design of the Society was not only to promote the mutual instrucentent of those who were its founders, but also to include and combine the whole of the Burgher and Native commanity without distinction of class or caste, and thus to create the state of the society was not only to promote the mutual instrucentent of those who were its founders, but also to include and combine the whole of the Burgher and Native commanity without distinction of class or caste, and thus to extend its benefits to all who should be willing to comply with its rules, and in carrying out this object the Committee did not trust in themselves as competent to transact the business alone, but looked up to their European friends, as the only way of sustaining and working the machinery from which their Society expected to derive its advantages and with thankfuleas they acknowledge, that they experienced ample encouragements from that quarter during the first three years of the Society sexistence.

But since the year 1817 the state of the Society has assumed a different aspect owing partly to want of congry on the part of the Officers in whose hands the management of the Society and the subscence from the Province of many of its European friends.

Owing to these creamsh

Receipts during the past year Disbursements
Room re.u 4
" keeper and oil 7

Leaving the balance against the Society

10 6

But notwithstanding this state of things the Committee are happly again to repeat, that the affairs of the Society, are bequiving to assume a more leadily appears. Several individuals have come forward desirous of becoming Members, and it is input that many others will follow their example, and thus fallit the anginal design of the Society. It may not perhaps be unaccessary to advert to the prospective character of the Society. Based as it is, out a common foundation and open as all the area willing to participate in its advantages, it may not be expecting too much, it in the present educated state of Society is ofthat we look forward for the accomplishment of a preject, the completion of which would give a character to the Society and perhaps the means of untiling more closely the various classes whose improvement the Society contemplates. We allode to the erection of a public Labracy and Lecture Hoomy, and to assure their friends and Patrons of their desire to halp thouselves, the Committee may take the opportunity of stating, that private subscriptions to the amount of £15 have already been promised towards so desirable an object. They are aware that their efforts in this respect must of Society and beautiful from Government; a sum amounting to some time be carried on unassummighy, but if a site of land could be obtained from Government; a sum amounting to some time be carried on unassumingly, but if a site of land could be obtained from Government; a sum amounting the society, and be avoilable for the practicus of Books.

The Committee hope therefore, to receive encouragement from this evening's meeting for accomplishing their proposed object.

We Santhauruter.

The following resolutions were then proposed and adopted. Therefore, the receive of an adopted them to the content of the content of the precise of the proposed object.

The following resolutions were then proposed and adopted-Moved by F. H. Campbell, Esq. Seconded by G. B. Hodges, Esq. Supported by the Rev. J. Philips.

That the Report now read be published in one of the

Moved by R. W. Laugslow, Esq. Seconded by Mr. P. De Hoedt.

II. That the aid and ex-operation of the European and Na-tive community be solicited to enable the committee to earry an their operations with efficiency and success, and especially with reference to the crection of the hubbing referred to, in the Report.

Moved by St. J. Poovirayasinga, Modr. Seconded by Mr. J. Philip.

HI. That the following persons he requested to become Vice Petrons, and Honorary Members of the Society J. N. Moogart, Esq. H. Pole, Esq. andthe Rev. Messrs, O'Neill Perginer, and Arndh.

Moved by Mr. M. Covington. Seconded by the Rev. J. E. S. Williams.

Seconded by the Rev. J. E. S. Williams.

IV. That the following individuals for the Committee for the ensuing year, viz.

S. Savarymonton Modr., President.
S. Ascrvader Mule.,
S. L. Ponvirayosinga Modr., Vige Presidents.

Mr. C. Arumsalem, Transarer.

W. Saudiagopule, Recretary,
S. J. Supremanyer Modr., Librarina; and Musars.
P. Bayliampulle, F. Brown, S. Mc'lastry, P. Joseph, J. Olegisuggarampulle, W. R. Mutuakistna, J. Philip, Managing Committee.

Moved by Mr. S. Merwin, Seconded by Mr. W Vantiagopulle.

V. That the thanks of this meeting be presented, to the Honorable Sir A. Oliphant, Patron of the Society, for his kindness in presiding at this meeting.

TO CORRESPONDENTS.

TO CORRESPONDENTS.

A "Truth Teller" complains of the mjustice of the Morning Star in attacking the Roman Bishop but he does not point out the article in which the attack is made nor show wherein the injustice alleged against us lies. We wait to be enlightened on that point. He moreover begs room in the Star to show that the Roman church is the true church and that Protestantism is an invention of men. He begins by demonstrating Lather a diabolical gentleman, who created disunion in the church, &c.—next he asserts that Christ founded the Roman church—Ah! did he? If assertion would pass for proof the matter would be easily settled, but, unfortunately for the Romanists, people nowndays ask for proof; and we ask Mr. "Truth Teller," to bring Seriptural proof, (we will not accept of any other) to show that such a church as the Romanist church now is, with its Popedon and its masses, and its confessions, was ever established by Jesos Christ. If he cannot bring Seripture proof of it, he must give it up as far as the Morning Star is concerned, for we go only for Bible authority in this matter.

"A Peace Maker" and "A Marriage Lover" seem to have been written to gratify the personal dislikes of the writers, and their publication would have no useful tendency. They are therefore declined.—"A Protestant" is informed that the publication of his last article is declined, because of its length and the unprofitable nature of the subject. We intend, so far as we hold any controversy with Romanists, concerning their doctrines—to appeal only to the Seriptures, and

to common sense, in support of our views, and this in a very brief and summary way. This is all that we can allow in our columns. We are sometimes allow most overwhelmed with communications of different sorts relative to Romanism.

SHIPPING INTELLIGENCE.

POINT PEDRO —ARRIVADS AND DEVARCURES.—July 3d 1649.—Arrived Brig Hangson, D. Sosay, from Colomba June 20th, Jaffina 30th, bound for Trucesmalic and Batterion, cargo sandries, passengers Mr. C. E. Hopker and T darives. July 3d.—Solid Schooner Hangsh Mallah, Noar Mekamado for Trincomalic in ballast.
July 3th.—Arrived from Karacat and sailed for Colombo, Brig Coomaraletchinay, S. Anthony, cargo 38d bags of too.
July 15th.—Arrived Grom Karacat and sailed for Colombo, Brig Coomaraletchinay, S. Anthony, cargo 38d bags of too.
July 15th.—Arrived Schooner Petrol, S. Ahamadaletme, from Batticalor, passenger W. Earight, Esq.
July 15th.—Sailed Schooner Mahamado Moheydin Cadgragation, and the State of the Schooner Mahamado Moheydin Cadgraga, July 15th.—Sailed Schooner Mahamado Moheydin Cadgraga, July 15th.—Sailed Schooner Mahamado Moheydin Cadgraga, July 15th.—Sailed Colomid Scanner Senforth, Capana Delman, S. Oliphont, Esq., Capana Edlic, J. A. Dyke, Esq.
July 15th.—Sailed Colomid Scanner Senforth, Capana Delman, S. Oliphont, Esq., Capana Edlic, J. A. Dyke, Esq.
G. Vane, Esq., Gore, Esq., Parsons, Esq., Christers, Esq., Mr. and Mrs. Vanderstratam and I child, Massers M. Colombo in Dallad, passengers St. Anthony Ol.
July 25th.—Arrived Senforth Capana Lille, J. A. Dyke, Esq.
July 15th.—Arrived Senforth Capana Lille, July 16th bona for Batterioloc, cargo sandries, passengers H. natives.
KA14 CS.—Ady 9th, Arrived Sing Commaratelecthmy, Anthony July 15th.—Arrived Sing Commaratelecthmy, Anthony July 15th.—Arrived Sing Commaratelecthmy, Anthony July 25th.—Arrived Schooner Mahamado Michael Shil, Negapatiam July 3th, bona for Colombo, cargo cape, passengers J. antives.
Sailed July 1th. July 25th. Tomocorgin and Colombo.
July 15th.—Arrived Sing Condition on Colombo, cargo sandries.—Sailed July 1th for Tomocorgin and Colombo.
July 15th.—Sailed Birg Coolimidawalivale, Sanchoo, for Colombo, cargo sandres.—Sailed Birg Coolimidawalivale, Sanchoo, for Colombo, cargo sandres.—Sailed July 1th for Tomocorgin and Colombo.

mto. July 9th.-Sailed Brig Coolandawadivale, Sanchoo, for

July 9th.—Sailed Brig Coolandawadivale, Sanchoo, for Colombia, cargo rive.

July 10th—Sailed Brig Providence, Soosay Walletsar for Colombia, cargo rive and sundries.

July 10th—Sailed Brig Providence, Soosay Walletsar for Colombo, cargo rive and sundries.

July 10th—Aerized Sciotomer Calianatetchimy, P. Antonov from Colombo July 11th, Paunban July 10th, known for Julia; cargo soundries.

Arized Schooner Kaneban Mallat, Noor Mohamado from
Princonales July 10th, Mallativos July 13th, Pour Pedro
July 10th, hound for Julia, cargo I cask of arrack.

July 10th, Americal Schooner Daneletchimy, P. Baston,
from Colombo July 10th, Paunban July 14th, bound for Julia.

eargo Loran bars, passengers 12 authers.

Arized Schooner Emerald, J. G. Batto, from Colombo Augusta, bound for a Coromandal coast in ballast.

A Cissing and Smittyes—Saided life same day for Coromandal coast in ballast.

Arized Schooner Adjvesayerletchimy, S. Marisal from Cal
Arized Schooner Adjvesayerletchimy, S. Marisal from Cal-

A. Cushing and 5 marries.—Sailed the Same day for Coronnal-dal coast in ballist.

Arrived Schonner Adjuccay celectiony. S. Marisal from Columba July 14th, Panulum July 14th, bound for Joffan eurgan smattres, passingers dances. Sailed July 18th for Valency story and Columba, eargo sundress.

July 18th.—Arrived Hig Adjuccatlethiny, J. Fernando from Colomba July 14th, Paumban July 17th, bound for Joffan or Arrived Schonner Mehannada Madlin. Sailan from Colomba and Valence Mehannada Madlin. Sailan Box, Bastlin from Topponatoray July 17th, bound for Colomba Box, Bastlin from Topponatoray July 17th, bound for Colomba, passengers 15 matures. Sailed me next day 18th.—Arrived Ring Rangeon. Dings Socsay from Taucanalia July 14th, from Mollaixe July 18th, bound for Colomba, passengers Capitan Underwood and 3 catives.

July 21th.—Sailed Boig Colomba, Pathal Rayman for Colomba, Capitan Colomba, passengers 2 marves.

July 21th.—Sailed Boig Adeletichiny, possengers 2 marves.

July 22th.—Sailed Boig Adeletichiny, pooravy, Ahiba Mehannadoo, from July 16th, bound for Jaffan in Inalias.

July 22th.—Arrived Schonner Admiratelehemy, C. Andhany, cargo sundries, passengers 8 natives.

NOTICE.

Mr. JOHN WHITE alias WAYLAYUDER MO-DALITAMBY who has been in the employ of the Wesleyan Mission as a Tutor, &c. at Cattavelly in the parish of Wadomoretchy for the last five years, having recently given up his connexion, begs to offer his services to the Patrons of Education and other Gentlemen who may be willing to employ him.

Mr. White has in his possession Testimonials relative to his good conduct and effi-

20th of July, 1849, ? Moolai, Jaffna. 3